

Respect pentru oameni și cărți

Bloodline

Sidney Sheldon

Copyright © 1977 The Sidney Sheldon Family Limited

Partnership, successor to the Rights and Interests of Sidney Sheldon

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale

Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

Legături de sânge
Sidney Sheldon

Copyright © 2020 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Mira Velcea

Corector: Emilia Achim

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SHELDON, SIDNEY

Legături de sânge / Sidney Sheldon

trad.: Cristina Barbu – București: Litera, 2020

ISBN 978-606-33-4832-7

I. Barbu, Cristina (trad.)

821.111

SIDNEY SHELDON

Legături de sânge

Traducere din limba engleză

Cristina Barbu

capitolul 1

Istanbul

Sâmbătă, 5 septembrie

20.00

Stătea singur în întuneric, în spatele biroului lui Hajib Kafir, privind în gol pe fereastra prăfuită a biroului, la minaretele nepieritoare ale Istanbulului. El era un bărbat care se simțea ca acasă în multe capitale ale lumii, dar Istanbulul era unul dintre orașele sale preferate. Nu Istanbulul turistic din cartierul Beyoglu sau barul tipător Lalezab din hotelul Hilton, ci locurile necunoscute, pe care le știau doar musulmanii: casele *yali*, și miciile piețe din spatele bazaruilor *souk*, și Telli Baba, cimitirul unde era înmormântată o singură persoană, iar oamenii veneau să se roage la ea.

Aștepta răbdător, ca un vânător, cu calmul tăcut al unui bărbat deținând controlul asupra corpului și a emoțiilor sale. El era galez, având înfățișarea întunecată și impetuoașă a strămoșilor săi. Avea părul negru și un chip puternic, ochi ageri și inteligenți, de un albastru intens. Avea peste un metru optzeci înălțime și corpul musculos și zvelt al unui bărbat care se menținea într-o condiție fizică bună. Biroul duhnea din cauza mirosurilor lui Hajib Kafir, al tutunului său dulceag și bolnavicuos, al cafelei sale turcești înțepătoare, al corpului său gras și unsuros. Rhys Williams nu era conștient de ele. Se gădea la telefonul pe care îl promise de la Chamonix în urmă cu o oră.

- ... Un accident groaznic! Credeți-mă, domnule Williams, suntem cu toții devastați. S-a întâmplat atât de repede, încât nu am avut nici o sansă să îl salvăm. Domnul Roffe a fost ucis pe loc...

Sam Roffe, președinte al Roffe și Fiii, a doua cea mai mare companie farmaceutică din lume, o dinastie multi-miliardară care făcea înconjurul globului. Era imposibil să te gândești la Sam Roffe mort. El fusese întotdeauna vioi, plin de viață, un bărbat mereu în mișcare, trăind în avioane care îl duceau rapid la fabricile și birourile companiei din toată lumea, unde rezolva probleme cărora alții nu le puteau face față, crea noi concepte, îi împingea pe toți de la spate să lucreze mai mult și mai bine. Desi se căsătorise și devenise tată, singurul său interes real fuseseră afacerile. Sam Roffe fusese un om strălucit și extraordinar. Cine îl putea înlocui? Cine era capabil să preia conducerea uriașului imperiu pe care îl lăsase în urmă? Sam Roffe nu își alese un succesor. Dar, pe de altă parte, nici nu plănuise să moară la cincizeci și doi de ani. Se gândise că avea suficient timp pentru asta.

Iar acum, timpul lui se scursește.

Lumina din birou se aprinse brusc, iar Rhys Williams se întoarse spre ușă, fiind orbit pentru o clipă.

- Domnule Williams! Nu știam că era cineva aici.

Era Sophie, una dintre secretarele companiei, desemnată să lucreze pentru Rhys Williams de fiecare dată când acesta se afla în Istanbul. Era o turcoaică de vreo douăzeci și cinci de ani, cu un chip frumos și un corp suplu, senzual, plin de promisiuni. Îi dăduse de înțeles lui Rhys, în moduri subtile și străvechi, că era dispusă să îi ofere orice plăceri dorea el, oricând le dorea, dar Rhys nu era interesat.

- M-am întors să termin niște scrisori pentru domnul Kafir, spuse ea, apoi adăugă încet: V-aș putea ajuta cu ceva?

Pe măsură ce Sophie se apropiе de birou, Rhys putu simți mirosul moscat al unui animal sălbatic în sezonul de împerechere.

- Unde este domnul Kafir?

Sophie scutură din cap cu părere de rău.

- A plecat. Își netezi rochia cu palmele mâinilor ei delicate și agile. Vă pot ajuta în vreun fel?

Ochii ei erau întunecați și umezi.

- Da, spuse Rhys. Găsește-l!
Ea se încruntă.

- Habar nu am unde ar putea...
- Încearcă la Kervansaray sau la Mermara.

Probabil căștigătoare era prima variantă, unde una dintre amantele lui Hajib Kafir lucra ca dansatoare din buric. Deși nu putea fi niciodată sigur în privința lui Kafir, se gândi Rhys. Bărbatul putea chiar să fie cu soția lui.

- Voi încerca, dar mă tem că...
- Spune-i că, dacă nu este aici într-o oră, va rămâne somer.

Expresia lui Sophie se schimbă.

- O să văd ce pot face, domnule Williams, spuse ea, pornind spre ușă.

- Stinge lumina!

Cumva, îi era mai ușor să stea în întuneric cu gândurile sale. Imaginea lui Sam Roffe îi tot apărea în minte. În această perioadă a anului, la început de septembrie, ar fi trebuit să fie ușor de urcat pe Mont Blanc. Sam încercase înainte să urce pe munte, dar furtunile îl tot împiedicaseră să ajungă în vârf.

- Voi înginge steagul companiei acolo sus de data asta, îi promisese el în glumă lui Rhys.

Iar apoi, telefonul primit în urmă cu puțin timp, când Rhys se pregătea să plece de la hotelul Pera Palace. Încă auzea glasul agitat din receptor.

- ... Traversau un ghețar... Domnul Roffe a alunecat, iar frânghia i s-a rupt... A căzut într-o crevasă foarte adâncă...

Rhys își putea închipui corpul lui Sam izbindu-se de gheța neîertătoare în timp ce cădea în crevasă. Se forță să își alunge acea imagine din minte. Trecutul era trecut. Acum, trebuia să se preocupe de prezent. Membrii familiei lui Sam Roffe trebuiau înștiințați de moartea lui – și aceștia erau împrăștiati în diverse colțuri ale lumii. Trebuia pregătită o declarație de presă. Vestea avea

să circule ca o undă de soc prin cercurile financiare internaționale. Compania era în toiul unei crize financiare, astfel că era vital ca impactul morții lui Sam Roffe să fie diminuat cât mai mult posibil. Aceasta avea să fie sarcina lui Rhys.

Rhys Williams îl întâlnise pe Sam Roffe în urmă cu nouă ani. Rhys, care pe atunci avea douăzeci și cinci de ani, fusese manager de vânzări pentru o firmă mică de medicamente. El era sclipitor și inovator, iar, pe măsură ce compania se extinsese, reputația lui Rhys se extinsese și ea rapid. I se oferise o slujbă la Roffe și Fiii, iar, când el o refuzase, Sam Roffe cumpărase firma la care lucra Rhys și trimisese după el. Chiar și acum, își putea aminti puterea copleșitoare a prezenței lui Sam Roffe la prima lor întâlnire.

- Locul tău este aici, la Roffe și Fiii, îi spusese Sam Roffe. De aceea am cumpărat firma aia învechită pentru care lucrai.

Rhys se simțiase flatat și enervat în același timp.

- Și dacă nu vreau să rămân?

Sam Roffe îi zâmbise și spusese încrezător:

- Vei vrea. Noi doi avem ceva în comun, Rhys. Amândoi suntem ambicioși. Vrem să stăpânim lumea. Eu îți voi arăta cum.

Cuvintele acelea erau magice, promisiunea unui ospăt pentru foamea aprigă ce ardea în Tânărul de atunci, pentru că el știa ceva ce Sam Roffe nu știa: nu exista nici un Rhys Williams. Era un mit care fusese creat din disperare, săracie și deznașdejde.

El se născuse în apropierea minelor de cărbuni din Gwent și Carmarthen, în văile roșietice abrupte din Țara Galilor, unde straturi de gresie și învelișuri de calcar și cărbune brăzdau pământul verde. Crescuse într-un tărâm al basmelor, unde până și numele erau poezie: Brecon, Pen-y Fan, Penderyn, Glyncorwg și Maesteg. Era un tărâm al legendelor, unde cărbunele îngropat adânc în pământ fusese creat cu 280 de milioane de ani în urmă, unde peisajul fusese cândva acoperit de atât

de mulți copaci, încât o veveriță putea parcurge distanța de la Brecon Beacons la mare fără să atingă vreo clipă pământul. Dar revoluția industrială venise, iar frumoșii copaci verzi fuseseră tăiați de cărbunari pentru a întreține focurile nesătule ale industriei fierului.

Băiatul crescuse cu eroi dintr-un alt timp și dintr-o altă lume. Robert Farrer, ars pe rug de Biserica Romano-Catolică pentru că refuzase să rostească jurământul celibatului și să își abandoneze soția; regele Hywel cel Bun, care adusese legea în Țara Galilor în secolul al X-lea; neînfricatul războinic Brychen, care a procreat doisprezece fiu și douăzeci și patru de fiice și care a oprit cu sălbăticie toate atacurile asupra regatului său. Era un ținut al poveștilor pline de glorie cel în care fusese crescut flăcăul. Dar nu totul fusese glorios. Strămoșii lui Rhys erau mineri, iar băiatul obișnuise să asculte poveștile spuse de tatăl și de unchii săi despre iadul din subteran. Vorbeau despre vremuri groaznice, când nu aveau de muncă nimic, când bogattele mine de cărbuni din Gwent și Carmarthen fuseseră închise în lupta înverșunată dintre companii și mineri, iar minerii fuseseră coruși de săracia care le rodea ambiția și mândria, care se cătuia sufletul și forța unui om și îl făcea, în cele din urmă, să se supună.

Când minele erau deschise, era un alt fel de iad. O mare parte din familia lui Rhys murise în mine. Unii pieriseră în măruntele pământului, alții își scuipaseră plămâni înnegriți. Puțini dintre ei apucaseră să trăiască mai mult de treizeci de ani.

Rhys obișnuia să îi asculte pe tatăl și pe unchii lui mai tineri vorbind despre trecut, despre surpările din mine, despre cei schilodiiți acolo și despre greve; vorbeau atât despre vremurile bune, cât și despre cele rele, dar pentru Tânărul Rhys păreau la fel. Toate rele. Gândul de a-și petrece viața în întunecimea din subteran îl îngrozise pe Rhys. Știuse că trebuie să scape de acolo.

Fugise de acasă când avea doisprezece ani. Părăsise văile carbonifere și plecase spre coastă, la Sully Ranny

Bay și Lavernock, unde se întăraște să vină turiștii bogăți; aici, băiatul aduce și cărăbagaje, făcându-se util, ajutând doamnele să coboare țărmurile abrupte și stâncoase spre plajă, tărând după el coșurile grele pentru picnic, împingând un cărucior tras de un pony la Penarth și muncind la parcoul de distracții din golful Whitmore.

Era la doar câteva ore depărtare de casă, dar distanța nu putea fi măsurată. Oamenii de aici erau dintr-o altă lume. Rhys Williams nu își închipuise vreodată că ar exista asemenea oameni frumoși sau asemenea podoabe splendide. Fiecare femeie arăta ca o regină pentru el, iar bărbații erau cu totii eleganți și ferchezuiți. Aceasta era lumea căruia îi aparținea el, și nu avea să se dea în lătuș de la nimic până nu avea să o cucerească.

Până la vîrstă de paisprezece ani, Rhys Williams economisise destui bani pentru un bilet spre Londra. Petrecuse primele trei zile pur și simplu plimbându-se prin imensul oraș, căscând ochii la tot ce vedea, sorbind cu sete incredibilele priveliști, sunetele și mirosurile.

Prima lui slujbă fusese pentru un comerciant de manufactură, unde se ocupa de livrarea produselor. Magazinul mai avea doi funcționari bărbați, ambii ființe superioare, și o funcționară, care îi facea inima Tânărului galez să cânte de fiecare dată când o privea. Bărbații îl tratau pe Rhys așa cum era menit să fie tratat – ca pe un gunoi. Pentru ei, el era o ciudătenie. Se îmbrăca străniu, avea maniere dezgustătoare și vorbea cu un accent de neînțelus. Nici măcar nu îi puteau pronunța numele. Îi spuneau Rice, Rye și Rise.

– Se pronunță Reese, le tot spunea Rhys.

Fetei i se făcuse milă de el. Numele ei era Gladys Simpkins și împărtea un mic apartament în Tooting cu alte trei fete. Într-o zi, îi permisese Tânărului să o conduce acasă după muncă și îl invitase înăuntru pentru o ceașcă cu ceai. Tânărul Rhys fusese copleșit de nervozitate. Se gândise că aceasta avea să fie prima lui experiență sexuală, dar, când dăduse să își pună brațul

în jurul lui Gladys, ea îl fixase cu privirea pentru o clipă, apoi râsesese.

– Nu-ți dau aşa ceva, spuse ea. Dar îți dau un sfat. Dacă vrei să ajungi cineva, cumpără-ți niște haine ca lumea, educă-te puțin și învăță puțin manierele. Gladys studiase chipul slab și înflăcărat al Tânărului, apoi îl privise pe Rhys direct în ochii albaștri și spusese încet: O să fiu un bărbat pe cinste când o să mai crești.

„Dacă vrei să ajungi cineva...“ Acela fusese momentul în care se născuse Rhys Williams cel fictiv. Adevaratul Rhys Williams era un băiat ignorant, fără educație, fără trecut și fără viitor. Dar avea imaginea, inteligență și o ambiație patimășă. Erau de ajuns. Începuse cu imaginea omului care voia să ajungă, care intenționa să fie. Când se privea în oglindă, nu îl vedea pe băiețelul neîndemnătic și murdar, cu accent amuzant; imaginea lui din oglindă era cizelată, curtenitoare și plină de succes. Încetul cu încetul, Rhys începuse să se transforme în imaginea din mintea sa. Mergea la cursuri la serial și își petrecea weekendurile în galerile de artă. Bântuia bibliotecile publice și mergea la teatru, unde stătea la balcon și studia hainele elegante ale oamenilor din loji. Făcea economie la mâncare pentru ca, o dată pe lună, să poată merge la un restaurant bun, unde imita cu atenție manierele celorlalți oameni de la mese. Observa, învăța și își amintea. Era ca un burete, ștergând trecutul și absorbând viitorul.

În doar un an, Rhys învățase suficient cât să își dea seama că Gladys Simpkins, prințesa lui, era o fată banală, cu mult sub gusturile lui. Renunțase la slujba de la magazinul de manufactură și mersese să lucreze ca funcționar într-o farmacie care facea parte dintr-un lanț extins. Avea aproape șiisprezece ani, dar părea mai în vîrstă. Era mai înalt și mai bine dezvoltat. Femeile începeau să acorde atenție înfățișării sale de galez chipes și vorbelor lui galante. Avusesese imediat succes în farmacie. Clientele așteptau până când Rhys devinea disponibil pentru a le ajuta. Se îmbrăca bine, vorbea corect și știa

că făcuse cale lungă de la Gwent și Carmarthen, dar încă nu era mulțumit când se privea în oglindă. Călătoria pe care intentiona să o facă încă îl aștepta.

În doi ani, Rhys Williams devenise managerul farmaciei unde lucra. Managerul zonal al lanțului de farmacii îi spusese lui Rhys:

– Aceasta este doar începutul, Williams. Muncește din greu, iar într-o bună zi vei fi administratorul mai multor farmacii.

Rhys aproape îi râsese în față. Când te gândești că acela era apogeul ambiației unora! Rhys nu încetase să meargă la școală. Studia administrarea afacerilor, marketing și drept comercial. Voia mai mult. Imaginea lui din oglindă era cea a unui om ajuns în vîrf; Rhys încă simțea că era de-abia la baza piramidei. Șansa lui de a avansa apăruse când, într-o zi, un comerciant de medicamente intrase în farmacie și îl privise pe Rhys convingând cu farmecul lui câteva doamne să cumpere produse de care nu aveau nevoie, apoi spusese:

– Îți pierzi timpul aici, flăcăule. Ar trebui să lucrezi într-o companie mai mare.

– Aveți ceva anume în minte? îl întrebăse Rhys.

– Lasă-mă să îi vorbesc șefului meu despre tine.

Două săptămâni mai târziu, Rhys fusese angajat ca agent comercial la mica firmă de medicamente. Era unul dintre cei cincizeci de agenți comerciali, dar, când Rhys privea în oglinda sa specială, știa că acest lucru nu era adeverat. Concura cu el însuși. Se apropia din ce în ce mai mult de imaginea lui, de personajul pe care îl crea. Un bărbat intelligent, cult, sofisticat și fermecător. Ceea ce încerca el să facă era imposibil. Toată lumea știa că trebuie să te naști cu acele calități, nu puteau fi create. Dar Rhys a reușit. A devenit imaginea pe care și-o închipuise.

Călătorea prin toată țara, vânzând produsele firmei, vorbind și ascultând. Revenea la Londra cu numeroase sugestii practice și începuse să urce rapid pe scara succesului.

La trei ani după ce începuse să lucreze pentru acea companie, Rhys ajunsese director de vânzări. Sub îndrumarea lui pricepută, compania începuse să se extindă.

Patru ani mai târziu, Sam Roffe intrase în viața lui. Recunoscuse foamea de succes a lui Rhys.

– Tu ești la fel ca mine, îi spusese Sam Roffe. Vrem să stăpânim lumea. Îți voi arăta cum.

Și îi arătase.

Sam Roffe fusese un mentor strălucit. De-a lungul următorilor nouă ani petrecuți sub supravegherea lui Sam Roffe, Rhys Williams devenise de neprețuit pentru companie. Pe măsură ce trecea timpul, lui i se dădea din ce în ce mai multă responsabilitate, el fiind cel care reorganiza diverse sectoare, care detecta și remedia probleme tehnice în orice parte a lumii era nevoie, care coordona diferite filiale ale Roffe și Fiii, creând noi concepte. În cele din urmă, Rhys ajunse să știe mai multe despre conducerea companiei decât oricine altcineva, în afară de Sam Roffe însuși. Rhys Williams era succesorul logic la președinție. Într-o dimineață, când Rhys și Sam Roffe se întorceau de la Caracas cu un avion dintre cele opt ale flotei companiei, un Boeing 707-320 transformat într-un apartament luxos zburător, Sam Roffe îl felicitase pe Rhys pentru un acord profitabil pe care îl încheia cu guvernul venezuelean.

– Vei primi o primă grasă pentru asta, Rhys.

Rhys răspunse încet:

– Nu vreau o primă, Sam. Aș prefera câteva acțiuni și un loc în consiliul director.

Merita acele lucruri, iar ambii bărbați erau conștienți de asta. Dar Sam răspunse:

– Îmi pare rău. Nu pot schimba regulile, nici măcar pentru tine. Roffe și Fiii este o companie privată. Nimeni din afara familiei nu poate face parte din consiliul director, nici nu poate deține acțiuni.

Rhys știa acest detaliu, desigur. El participa la toate ședințele consiliului, dar nu în calitate de membru.

Era un străin. Sam era ultimul urmaș pe linie masculină din arborele genealogic Roffe. Ceilalți membri ai familiei Roffe – verișoarele lui Sam – erau femei. Bărbații cu care se căsătoriseră ele erau în consiliul director al companiei. Walther Gassner, care se însurase cu Anna Roffe; Ivo Palazzi, căsătorit cu Simonetta Roffe; Charles Martel, căsătorit cu Hélène Roffe. Și Sir Alec Nichols, a cărui mamă fusese o Roffe.

Așadar, Rhys fusese obligat să ia o decizie. Știa că merită să facă parte din consiliul de directori, că într-o zi ar trebui să conducă uriașa companie. Circumstanțele actuale împiedicau acest lucru, dar circumstanțele se mai schimbă. Rhys hotărâse să rămână, să aștepte și să vadă ce avea să se întâmple. Sam îl învățase să aibă răbdare. Iar acum, Sam era mort.

Lumina din birou se aprinse din nou, iar Hajib Kafir stătea în pragul ușii. Kafir era managerul comercial turc pentru filiala din Turcia a Roffe și Fiii. Era un bărbat scund, brunet, care își purta cu mândrie burta grasă și diamantele ca pe niște accesorii. Avea aerul dezordonat al unui bărbat care se îmbrăcăse în grabă. Așadar, Sophie nu îl găsise în vreun club de noapte. Un efect secundar al morții lui Sam Roffe. *Coitus interruptus*.

– Rhys! exclamă Kafir. Dragul meu coleg, iartă-mă! Nu știam că ești încă în Istanbul! Plecasești spre aeroport, iar eu aveam o treabă urgentă...

– Ia loc, Hajib! Ascultă cu atenție! Vreau să trimiți patru telegramme scrise în codul companiei. În țări diferite. Le vreau livrate personal de curierii noștri. Ai înțeles?

– Desigur, spuse Kafir derutat. Perfect.

Rhys aruncă o privire spre ceasul subțire din aur pe care îl avea la mână, marca Baume & Mercier.

– Oficiul Poștal din New City este închis acum. Trimite telegrammele de la Yeni Postthane Cad. Vreau să pornească la drum în treizeci de minute. Îi întinse lui Kafir o copie a telegramei pe care o redactase el însuși. Originea va discuta despre asta va fi concediat imediat.

Kafir aruncă o privire telegramei și făcu ochii mari.

– Dumnezeule! spuse el. Vai, Dumnezeule! Ridică privirea spre chipul întunecat al lui Rhys. Cum... cum s-a întâmplat grozavia asta?

– Sam Roffe a murit într-un accident, spuse Rhys.

Acum, pentru prima dată, Rhys permite gândurilor sale să se îndrepte în direcția pe care el o evitase în mintea sa: Elizabeth Roffe, fiica lui Sam. Avea douăzeci și patru de ani acum. Când Rhys o întâlnise prima oară, era o fătucă de cincisprezece ani, care purta aparat dentar, era extrem de timidă și supraponderală, o rebelă singuratică. De-a lungul anilor, Rhys o văzuse transformându-se într-o Tânără femeie foarte specială, moștenind frumusețea mamei și inteligența și energia tatălui său. Devenise foarte apropiată de Sam. Rhys știa cât de mult avea să o afecteze vestea. Trebuia să îi spună el însuși.

Două ore mai târziu, Rhys Williams zbura peste Marea Mediterană într-un avion al companiei, îndreptându-se spre New York.

capitolul 2

Berlin

Luni, 7 septembrie

10.00

Anna Roffe Gassner știa că nu trebuia să țipe din nou, altfel Walther avea să se întoarcă și să o omoare. Se ghemui într-un colț al dormitorului, tremurând incontrolabil, aşteptând moartea. Ceea ce începu se ca un basm frumos se transformase într-o poveste de groază cumplită. Îi luase prea mult timp să recunoască adevarul: bărbatul cu care se căsătorise era un maniac criminal.

Anna Roffe nu iubise pe nimeni înainte să îl întâlnă nească pe Walther Gassner; nici pe mama și pe tatăl ei, nici măcar pe ea însăși. Anna fusese un copil fragil